

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

hvor der staar „Personer uden for Landbruget“, vil jeg gerne sige, at naar det ærede Medlem vil have det til ogsaa at gælde Personer inden for Landbruget, er det fuldkommen urimeligt. I Forvejen har man tildelt de Personer inden for Landbruget, som har de smaa Ejendomme, 1 Mill. Tdr. Korn, som de kan faa Lov til at købe. Det Spørgsmaal her berører slet ikke de Landmænd. Det berører de Personer uden for Landbruget, som plejer at have enten en Gris eller nogle Høns, saaledes at de ogsaa i Fremtiden kan fortsætte dermed. Det, der er Tale om, er en meget sparsom Føde til 10 Høns til disse Hønsholdere, som har holdt Høns gennem mange Aar, og hvoraf de fleste i Øjeblikket har mange flere Høns, eller ogsaa til 2 Grise. Det er naturligvis gjort, for at de ved Hjælp af denne ringe Mængde Korn kan udnytte Affaldet i Husholdningen til Opfodring af Grise eller Høns, saaledes at Affaldsværdier kan blive omdannet til virkelige Værdier for Befolkningen.

Til Slut henstillede det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, at Lucernemel skulde tages med ind under Afleveringspligten som Korn. Det vilde da være helt urimeligt at foretrække det fremfor andre Ting. Hvorfor skulde saa ikke Kartofler lige saa godt medregnes? De er da lige saa nødvendige, ja, man kan sige mere nødvendige end Lucernemel, og hvorfor saa ikke Frø, som det er absolut nødvendigt for Bedriften at faa frem; og Sukkerroer? Og der er saa mange Ting, saa jeg forstaar ikke, hvorfor det ærede Medlem specielt vil have, at Lucernemel skulde sidestilles med Korn. Netop fordi der gør sig saa mange Forhold gældende, som kræver en stor Administration, er det, man er gaaet bort fra overhovedet at tage Hensyn til nogen af disse Varer, men siger: de, der har saa store Arealer af disse, at de ikke kan opfylde deres Afleveringspligt, maa tage deres Forbeholdsret. Men her vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at det kan ikke nytte at tro, at vi ved Afleveringspligten kan paaligne et Kvantum Korn, som skal dække de forskellige Formaal, og saa stille i Udsigt, at Landmændene kan tage deres Forbeholdsret, og de saa beholder saa store Kvanta tilbage, at vi ikke nær faar det ind, som vi skal bruge. Og det kan vi risikere, hvis vi skal tage Hensyn til alle de Krav, det ærede Medlem stiller med Hensyn til Forbeholdsretten. Saa selv om jeg maa gaa den Bedrøvelse i Møde at faa Forslaget gennemført uden det ærede Medlems Medvirken, er det nødvendigt, at man holder Forbeholdsretten nede, hvis vi vil have

nogenlunde sikker Grund under Fødderne med Hensyn til de Mængder, der skal indkomme ved Afleveringspligten.

Lange: Den højtærede Landbrugsminister søgte at understrege en enkelt Bemærkning af mig: at jeg mente, at Afleveringspligten i visse Tilfælde kunde blive byrdefuld for de større Ejendomme. Den højtærede Landbrugsminister maa være klar over, at jeg sagde dette med Henblik paa de større Ejendomme, som har Afgrøder af anden Art, og der kan ikke være Tvivl om, at Afleveringspligten for saadanne Ejendomme kan blive byrdefuld. Men jeg sagde ogsaa, at vi tiltraadte Forslaget paa dette Punkt og forstod, at det ikke kunde være anderledes. Men jeg beklager, hvis Landbrugsministeren har overhørt, at jeg i meget højere Grad fremhævede de Vanskeligheder, som de smaa Ejendomme var ude for i Øjeblikket, og at vi fra vor Side er villige til at tiltræde det Forslag, som er stillet, og som gaar ud paa at komme disse mindre Ejendomme til Hjælp.

Angaaende Spørgsmaalet om Eksporten af Frø sagde Landbrugsministeren, at han ikke kunde se, at der var noget til Hinder for, at man kunde dyrke Frø i kommende Aar med Henblik paa Eksport. Jeg vil dertil gerne sige, at det Frø, jeg hentydede til, var det Frø, som der kun er Marked for vestpaa, og som der i Øjeblikket i hvert Fald ikke er nogen Mulighed for at komme af med. Det gælder f. Eks. en saa stor Frøafgrøde som Hundegræs. Det vilde da efter min Mening være meget uforstandigt af Landmændene at lægge store Arealer ud til Hundegræs, hvis de ikke har nogen Mulighed for at eksportere det, ikke den Mulighed, som er glippet for dem i Aar. Det var med Henblik paa disse Ejendomme, jeg sagde, at de var nødt til at have andre Afgrøder i kommende Aar, og at der derfor kunde være Tale om, at de skulde have Mulighed for at tilbageholde Saasæd til disse Arealer.

P. C. Petersen: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister i Anledning af hans Udtalelser om de Priser, jeg har nævnt paa Korn efter den for Øjeblikket gældende Kornlov.

Jeg har selvfølgelig ikke sagt, at Købmændene har givet Landmændene højere Priser for deres Korn end den Maksimalpris, der er fastsat i Loven, plus det Tillæg, som den højtærede Landbrugsminister har givet Tilladelse til. Det kunde aldrig falde